

Dato: 25. januar 2019

Til Miljøstyrelsen
(MFVM Id nr.: 4016867)

Danmarks Naturfredningsforenings høringssvar til ændringer vedrørende afgrænsning og miljømål i eksisterende vandområdeplaner 2015-21 efter Vandråd 2 arbejdet.

Miljøstyrelsen har sendt resultatet af sine beslutninger efter Vandråd 2-arbejdet i høring i form af udkast til ændring af bekendtgørelserne om indsatsprogrammer og om miljømål - ændringer af bilag 1-4 til bekendtgørelse nr. 1521 af 15. december 2017 om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter og bekendtgørelse nr. 1522 af 15. december 2017 om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster.

Miljøstyrelsen anfører i høringsbrevet at ændringerne hovedsageligt omfatter en kvalificeret afgrænsning af hvilke vandløbsvandområder med et opland mindre end 10 km², der vil indgå med et konkret miljømål i vandområdeplanerne.

Hvor et miljømål har dannet grundlag for fastlæggelse af en supplerende indsats i vandområdeplanerne 2015- 2021 konsekvensrettes bekendtgørelse om indsatsprogrammer mv. sådan at den konkrete indsats udgår.

Den ændrede afgrænsning er udarbejdet på baggrund af fastlagte kriterier og under inddragelse af indberetninger fra kommuner og vandråd, jf. bekendtgørelse nr. 217 om vandråd, vandråds samarbejde med kommunalbestyrelser og samarbejde mellem kommunalbestyrelser i et hovedvandopland om afgrænsning af vandløb og udpegning af kunstige og stærkt modificerede vandløb. Vandrådene har hertil frivilligt haft mulighed for at kommentere på indsatser videreført fra vandplanerne 2009-2015. Miljøstyrelsen har desuden rettet fejl i 2017 – miljømålsbekendtgørelsen.

Her følger DNS høringssvar:

1. Politiske præmisser for at sikre udtag af 1000 km vandløb
2. Udtag af vandløb fra vandområdeplanerne er i strid med vandrammedirektivet
3. Det spildte vandrådsarbejde
4. Det utilgængelige resultat af vandrådsarbejdet

Helt overordnet er det DNS opfattelse at det foreliggende forslag om at udtage vandløb af vandområdeplanerne er direktivstridigt og bør tages af bordet, og ministeriet bør stærkt genoverveje sin tolkning af at vandområdeplanerne ikke omfatter alt vand.

Inden for rammen af ministeriets nuværende tolkning bærer bekendtgørelsesændringerne præg af et – helt unødvendigt – hastværk, hvor man ikke har nået at behandle det samlede vandrådsarbejde.

DN skal derfor opfordre til at man stopper de udsendte ændringer af vandområdeplanerne til det samlede materiale er behandlet eller i det mindste nøjes med at lave ændringer for de vandløb, der faktisk er færdigbehandlet.

Ad 1 Politiske præmisser for at sikre udtag af 1000 km vandløb

Vandråd 2 fik som opgave 1) at vurdere og kvalificere alle vandløb i vandområdeplanerne med et opland under 10 km² på baggrund af de opdaterede faglige kriterier for, hvornår vandløb er flade, smalle og gravede eller har begrænset økologisk potentiale og derfor ikke bør indgå i vandområdeplanerne (formuleret i Landbrugspakken). 2) Endvidere skal der ske en kvalificering af udpegningen af vandløb som kunstige og stærkt modificerede. 3) Det er endvidere besluttet, at kommuner og vandråd som en frivillig mulighed skal kunne kommentere på videreførte indsatser fra første planperiode.

De reviderede kriterier for små vandløb til vandråd 2017:

Formålet var at alle vandløb i det foreliggende udkast til vandområdeplaner med et opland under 10 km² skal kunne vurderes på baggrund af opdaterede faglige kriterier for, hvornår vandløb er flade, smalle og opgravede eller har begrænset økologisk potentiale og derfor ikke bør indgå i vandområdeplanerne. "Opgravet" refererer i denne sammenhæng ikke til grøfter, men til vandløb der tidligere er blevet udrettede og uddybede/udgravede pga. afvandingshensyn.

Det anvendte kriterie-beslutnings-træ

De opdaterede kriterier siger små vandløb skal indgå i vandplanerne hvis

- de har et opland på over 10 km²

ELLER

- de allerede opfylder God økologisk tilstand (vurderet på smådyr, fisk og flora)

ELLER

- er naturlige og IKKE er okkerpåvirkede (> 5 mg ferrojern pr l)

OG SAMTIDIGT

- har et fald på mindst 3 promille

ELLER

- har en slyngning på mindst 1,05

ELLER

- har et fysisk indeks på mindst 0,41

Disse kriterier tager til dels udgangspunkt i et udredningsarbejde fra AU, der dokumenterer sandsynligheden for at vandløb opnår god økologisk tilstand ved forskellige værdier af kriterierne. MST har imidlertid brugt kriterierne mekanisk på et politisk valg af kriteriegrænser, som sikrer at 1000 km vandløb udgår af vandområdeplanerne. Kravet om ingen okkerpåvirkning over 5 mg ferrojern pr l er absurd fordi netop okkervandløb i 1. vandplan var et indsatsområde og fordi indsatser over for okker er velkendte og effektive – vandstandshævninger eller okkerrensning.

Kravet om mindst 3 promille fald er usagligt og ren politik fordi AUs rapport klart viste at vandløb med selv 0,5 promille fald havde over 50% sandsynlighed for at nå god økologisk tilstand – netop den sandsynlighed der er valgt for slyngning og fysisk inddeks.

Desuden er hele retorikken om at vandløb, der ikke opfylder kriterierne, skal udgå af vandområdeplanerne forkert fordi der intet belæg i vandrammedirektivet er for at lade vandløb, som har små oplande, er kunstige eller stærkt modificerede eller okkerpåvirkede eller er "flade, smalle og opgravede eller har begrænset økologisk potentiale" udgå af vandområdeplanerne, men alene at lade dem indgå med økologisk potentiale eller lavere mål end god. Mere herom under Ad 4.

Endeligt er det et problem at man ikke tager udgangspunkt i den kvalitet vandløbene kan opnå – deres referencetilstand, men i om de i dag har opnået god økologisk tilstand.

Ad 2 Udtag af vandløb fra vandområdeplanerne er i strid med vandrammedirektivet

Det er Danmarks Naturfredningsforenings opfattelse, at den danske stat ikke kan udtage, og dermed undlade at fastsætte miljømål for, de foreslåede 1.000 km vandløb fra vandområdeplanerne. Det vil efter vores opfattelse være i strid med vandrammedirektivet.

Vandrammedirektivet pålægger, ifølge direktivets art. 4, stk. 1, litra a, Danmark at beskytte og forbedre tilstanden for alt overfladevand, herunder alle vandløb. Disse forpligtelser er helt centrale og udgør ufravigelige pligter for den danske stat.

Hidtil har de danske nationale vandområdeplaner da også omfattet de vandløb med oplande mindre end 10 km², som nu agtes udtaget fra vandområdeplanerne. Det er med stor undren og ærgrelse vi konstaterer, at det tilsyneladende nu er regeringens hensigt ikke længere at beskytte og forbedre disse 1.000 km vandløb – og dermed overholde Danmarks direktivforpligtelser.

Hvilke (juridiske) overvejelser Miljø- og Fødevareministeriet baserer det foreliggende forslag på, er vi ikke bekendt med på trods af vores gode dialog med ministeriet i mange sammenhænge og efterspørgsel efter netop det saglige grundlag for ministeriets opdateringer af de statslige vandområdeplaner. Senest efterspurgte vi disse overvejelser på møde med Departementet og fik efterfølgende henvisning til ministerens svar på Spørgsmål nr. 75 til L 34: "Det vurderes, at der med de valgte tekniske kriterier vil være en begrænset risiko for, at Kommissionen vil stille spørgsmålstegn ved afgrænsningens overensstemmelse med direktivet"!

Vi kan således kun antage, at ministeriet baserer sit forslag på ordlyden af direktivets art. 4, stk. 1, litra a, der pålægger en pligt til at beskytte og forbedre "*overfladevand-områder*", sammenholdt med definitionen af et overfladevandområde i direktivets art. 2, nr. 10 som en "*afgrænset og betydelig mængde overfladevand*".

Vi har en vis forståelse for, at man, navnlig på grund af ordlyden af art. 2, nr. 10, kan gøre sig overvejelser om, at visse vandløb kan udtages, fordi man vælger at betragte vandløbene som ikke "*afgrænsede*" eller "*betydelige*" overfladevandområder.

Vi har også en vis forståelse for, at sådanne overvejelser kan gøres i sammenhæng med, at direktivets bilag II, pkt. 1.2.1 om karakterisering af vandløb åbner op for, at medlemsstaterne kan vælge mellem to modeller, når vandløb karakteriseres – herunder en model A, hvor størrelsestypologien for et vandløb (om vandløbets opland overstiger 10 km²) er en blandt flere faktorer, som afgør hvordan vandløb kan afgrænses i vandområdeplanerne.

Men så snæver fortolkning af direktivet er efter vores opfattelse forkert og direktivstridig.

For det første indeholder definitionen af "vandløb" i art. 2, nr. 4 ikke begrænsende kriterier vedrørende størrelsen af vandløbets opland for, hvilke vandløb der skal beskyttes og forbedres.

For det andet er Danmarks overordnede forpligtelse, som udtrykt ved direktivets formålsbestemmelse art. 1, at forebygge forringelse og forbedre vandøkosystemers tilstand og sådanne terrestriske økosystemer m.v., der er afhængige af vandøkosystemerne.

For det tredje skal disse forpligtelser ses i sammenhæng med en bærende forudsætning i direktivets præambel, betragtning nr. 33, hvorefter Danmark skal stræbe efter at opnå god økologisk tilstand i hvert enkelt vandløbsopland ved at samordne foranstaltninger rettet mod al overfladevand, der tilhører det samme økologiske, hydrologiske og hydrogeologiske system.

Denne samordning af indsatser, ud fra et helhedsperspektiv for at sikre målopfyldelse for alle vandløb og andre overfladevande, er gennemgående i direktivet. Direktivets art. 3 tillader eksempelvis ved afgrænsninger af vandløbsoplande, at små vandløbsoplande kombineres med andre små eller store vandløbsoplande, så de tilsammen betragtes som et særskilt vandområde. Art. 3 gør det med andre ord muligt at "pulje" beskyttelses- og forbedringsforpligtelserne for flere vandløbsoplande, fordi disse er små og hensigtsmæssigt kan behandles som et samlet økosystem – men netop ikke at undlade beskyttelse alene fordi der er tale om nogle små vandløbsoplande.

Alt vand skal således beskyttes og dets tilstand forbedres, men direktivet tillader at dette sker på en hensigtsmæssig måde, der tager hensyn til små vandløbs sammenhæng med andre vandløb i større sammenhængende økosystemer.

For det fjerde vedrører direktivets bilag II den karakterisering, som Danmark er forpligtet til at gennemføre efter direktivets art. 5 - dvs. den administrative øvelse det er, at afgrænse vandløb m.v. ud fra deres størrelser, geografiske placering m.v. Muligheden for ved karakteriseringen at tage hensyn til vandløbsoplandes størrelse er alene rettet mod denne administrative øvelse – antageligt for at sikre ensartethed i karakteriseringer på tværs af EU.

Endelig, for det femte, er ovenstående fortolkning i overensstemmelse med den fortolkning af direktivet, som er udtrykt i de fælles implementeringsvejledninger, der er udarbejdet af EU Kommissionen og EU-medlemsstaterne i fællesskab.

Eksempelvis fremgår det med al ønskelig tydelighed af Common Implementation Strategy (CIS) no. 2 – Identification of Water Bodies, pkt. 2.1, at direktivets beskyttelsesforpligtelser omfatter alt vand (herunder alle vandløb). Samme sted uddybes dette sådan, at denne beskyttelse af alt vand af administrative hensyn kan inddeles i forskellige overfladevande, vandløbsoplande og vandområdedistrikter med direkte reference til definitionerne i art. 2, nr. 10, 13 og 15 (CIS no. 2, side 6, note 2).

Af CIS no. 2, pkt. 3.5 om små overfladevande fremgår igen ganske klart, at overfladevande nok kan karakteriseres forskelligt af administrative årsager, herunder puljes med større overfladevande, men at alt vand er omfattet af beskyttelses- og forbedringsforpligtelserne.

Med andre ord: Danmark kan administrativt karakterisere alt vand i landet i forskellige kategorier, men alt vand skal beskyttes og forbedres. Der kan ikke, under henvisning til nogle tvivlsomme og udvalgte naturfaglige kriterier, udtages 1.000 km vandløb fra beskyttelsen.

Udtages de påtænkte 1.000 km vandløb fra de statslige vandområdeplaner, og fastsættes der derfor ikke miljømål for dem, vil Danmark ikke opfylde vandrammedirektivet efter Danmarks Naturfredningsforenings opfattelse.

I sit brev til DSF af 14. januar 2019 skrev ministeren

"I forhold til jeres generelle bemærkninger til grundlaget for afgrænsningen, er det værd at bemærke, at medlemsstaterne har et vist nationalt skøn til at definere hvilke vandløb med et opland mindre end 10 km², der er omfattet af et konkret miljømål i vandområdeplanerne. Dette skøn er i Danmark fastlagt i visse kriterier for vandløbets fysiske forhold. Kriterierne omfatter bl.a., om vandløbet er karakteriseret som værende et blødbundvandløb eller udpeget som kunstigt eller stærkt modificeret i vandområdeplanerne 2015-2021, hvilket også er præsenteret for vandrådene."

Rent direktiv-juridisk er DN altså ikke enige i at kunstige, stærkt modificerede eller vandområder med lavere målsætning end god økologisk tilstand (den mulighed at målsætte med f.eks. moderat økologisk tilstand har i øvrigt slet ikke indgået i vandrådernes arbejde eller MSTs kriterier!) kan udgå af vandområdeplanerne. Det er en retorik, som MST konsekvent anvender – at visse vandforekomster kan udgå af vandplanerne – men som påvist ovenfor er der ingen belæg herfor i vandrammedirektivet og dets guidelines.

DN skrev allerede herom i sit høringssvar til Vandområdeplan 2015-21 – et uddrag herfra medsendes som BILAG 1.

Konsekvenser.

Overvejelser om vandforekomsternes kvalitetsmæssige potentiale giver naturligvis god mening i forhold til at prioritere, hvor der skal sættes ind med indsatser, hvornår og med hvilke forventede resultater, men som sagt ses der ikke grundlag for at udtage dem af vandområdeplanerne.

Status i dag er at Vandområdeplanerne kun sætter miljømål for 25% af de danske vandløb (18.900 km). De resterende 56.000 km mindre vandløb har Naturstyrelsen op til vandområdeplan 2015-21 administrativt skrevet ud af vandområdeplanerne ved at fjerne de hidtidige retningslinjer fra 1. vandplanperiode, som gav dem et fælles mål om god økologisk tilstand.

Med de aktuelle ændringer i høring vil miljøstyrelsen så fjerne yderligere 1000 km.

75 % af landets vandløb udgør klart størstedelen af hele kontaktfladen mellem dyrkningsarealer og vandmiljøet og kan hermed afgjort ikke siges at være uden betydning for indfrielse af vandrammedirektivets formål, herunder for fjorde og kystvande.

Uden miljømæssige krav til vandløbskvaliteten i vandområdeplanerne efterlades langt størstedelen af de mange mindre vandløb uden miljøkrav og for dem bliver det her efter kun afvandingshensyn, der skal varetages vha vandløbsloven. De kan rørlægges, udrettes, uddybes, grødeslås for uden miljømål beskytter vandløbsloven ganske enkelt ikke.

Ligeledes er det helt uklart hvad kommunernes afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven og naturbeskyttelsesloven uden miljømål skal holdes op imod, når der gives tilladelse, der berører disse mange km små vandløb. Uden miljømål vil sådanne vandløb heller ikke få forbedrende indsatser eller omfattes af overvågning.

Vandrammedirektivet kræver at hvert vandområde målsættes ud fra sit naturlige potentiale, sin referencetilstand. Det kan således ikke lægges til grund om vandløbet i dag har opnået god økologisk tilstand, men alene om det ville kunne bringes til at opfylde sin målsætning.

Det fremgår af høringsmaterialet at en række vandløb står til at udgå fordi de betegnes som blødbundsvandløb. De beskrives i vandområdeplan 2015-21 som mindre, naturlige vandløb, der på den overvejende del af sin længde har et naturligt ringe fald ($< 0,1 - 0,5 \text{ ‰}$ afhængig af vandløbsstørrelsen), ringe vandhastighed og bundsubstrat, som naturligt er blødt og overvejende organisk. I den danske typologi valgte man oprindeligt at udskille disse vandløb som en særlig gruppe vandløb, som ikke ville kunne nå god økologisk tilstand vurderet på DVFI og tænkeligt på deres flora eftersom de eksisterende indeks ikke var dækkende for denne type, og der derfor skulle udarbejdes selvstændige indeks herfor. Det er endnu ikke sket. Alligevel står de nu til udtagelse, hvilket DN stiller sig uforstående overfor.

Ad 3 Det spildte vandrådsarbejde

Det fremgår af talrige tilbagemeldinger fra DNs vandrådsrepræsentanter og andres, at Miljøstyrelsen har valgt at lade vandløb(sstrækninger) udgå af vandplanerne på trods af enige indstillinger fra Vandråd og kommuner.

Der kan i Århus Bugt oplandet konstateres mere end 15 udtag mod enige vandrådsindstillinger, i det meget store Randers Fjord opland ses tilsvarende massive uoverensstemmelser mellem vandrådets anbefalinger og MSTs udtag, og i Ringkøbing Fjord oplandet er talrige eksempler på udtag på trods af dokumentation for at kriterierne jvf opdaterede data ikke er opfyldt, herunder står adskillige dokumenteret ikke-kunstige vandløb til udtag, også selvom der er målopfyldelse.

Eksempelvis kom i Ringkøbing Skjern Kommune et enigt vandrådet således frem til, at tre af de vandløb, som Miljøstyrelsen havde karakteriseret som kunstige, dokumenteret er naturlige og havde god tilstand målt på smådyr. Derfor bør Tilløb til Feldbæk, Bæk v/ Lilleby og Sinkær Bæk indgå i vandplanerne. Alligevel står de til at blive taget ud. I Nordfyns kommune kom Bogense Bybæk under lup, selvom den med et opland større end 10 km² slet ikke burde være i spil. Vandrådet anbefalede at tage en del af vandløbet ud af vandplanerne og bevare resten, nemlig den nedre del med godt fald og hvor der er vilde ørreder. Alligevel står Bogense Bybæk nu til at blive taget ud. På

Bornholm er alle 7 vandløb udtaget, selvom vandråd og regionskommune i enighed ønskede dem med i vandplanerne og der ingen afvandingsinteresser er.

Ministeren skriver i et svar til DSF den 14. januar 2019, at

"Det er rigtigt, at den ændring af vandområdeplanerne, som er i høring frem til den 25. januar 2019, ikke omfatter alle indberetninger fra kommuner og vandråd. Ændringen omfatter alene afgrænsningen af hvilke strækninger, der skal have et konkret miljømål, mens udpegningen af kunstige og stærkt modificerede vandløb behandles senere. Det er en prioritering som vi politisk har foretaget af hensyn til at kunne tage et første skridt i opfølgningen på Fødevarer- og Landbrugspakkens afsnit vedrørende vandløb.

De ændrede bekendtgørelser er således alene baseret på kommunernes og vandrådernes indberetninger vedrørende afgrænsningen samt det opdaterede datagrundlag, som kommuner og vandråd også havde til rådighed for deres arbejde.

Indberetninger vedrørende udpegningen af kunstige og stærkt modificerede vandområder undersøges fortsat og resultatet forventes først senere på året. Samtidig undersøges de vandområder, hvor der alene er modtaget oplysninger om afgrænsningen, som ikke har kunnet vurderes i henhold til de dokumentationsstandarder, som også fremgår af vejledning til kommuner og vandråd. Der arbejdes således også på at indhente oplysninger, som kan løfte de ikke fuldt oplyste indberetninger op til niveau med de fuldt oplyste."

Med andre ord lægger bekendtgørelserne op til udtage en lang række vandløb, som man ikke har nået at behandle færdigt i Miljøstyrelsen. Det gælder angiveligt de, der er i spil som stærkt modificerede og kunstige, og andre som ikke lever op til at være fuldt oplyste. Samlet udgør de vandløb formentlig størstedelen af de 1000 km vandløb – det har ikke været muligt at få en konkret oversigt herover. At udtage dem nu har som konsekvens at mange vandløb senere igen skal indføres i vandområdeplanerne, når de er færdigbehandlet!

DN må derfor stærkt forundret spørge, hvorfor man overhovedet udsender ændringsforslag til vandområdeplanerne/bekendtgørelserne nu og ikke afventer en færdigbehandling. Det er dels dårlig forvaltningsstil at regelsætte på baggrund af erkendt ufærdigt forarbejde, og dels er det stærkt demotiverende for vores deltagere i vandrådene at se deres arbejde tilsidesat - konkret at vandløb udtages uden en konkret saglig stillingtagen fra statens side. Endelig er det faktisk i modstrid med hvad vandrådene blev stillet udsigt – nemlig at der ville blive taget samlet stilling til resultatet af deres arbejde med de 2 bundne vandrådsopgaver førend resultatet ville blive udmøntet i ændringer i vandområdeplanerne.

DN skal derfor opfordre til at man stopper de udsendte ændringer af vandområdeplanerne til det samlede materiale er behandlet eller i det mindste nøjes med at lave ændringer for de vandløb, der faktisk er færdigbehandlet.

Om de 2 x vandråd

Vandråd 1 i 2014 gik jo relativt godt for 2/3 vedkommende – vel nok fordi 1. der var tale om en overskuelig opgave, hvor en pose penge skulle fordeles på et antal virkemidler, og 2. der var tale om en relativt kort tidsperiode. Når 1/3 af vandrådene fungerede dårligt var det mest pga dårlig styring, af politisering og af manglende respekt for opgaven og faktuelle forhold.

Om Vandråd 2 i 2016 er tilbagemeldingerne fra DNs repræsentanter langt mere negative. Årsagerne hertil er at

- der på forhånd politisk var valgt useriøse kriterier (se Ad 1). Særligt at vandløb skal være naturlige (kunstige og modificerede skal da også med i VOP), at okkerpåvirkning betyder absolut udelukkelse (selvom de var et indsatsområde i 1. planperiode og der er lette indsatser over for okker), og et krav om fald på mindst 3 promille (hvor al faglighed viste at fald langt under 1 promille gav gode chancer for min. DVFI 5).
- det var en forringelsesøvelse af vandområdeplanerne, som man alene indgik i for at undgå så mange forringelser som muligt og for at have indsigt i hvad der foregik
- der var for ringe tid til 2-3 opgaver
- manglende respekt for opgavernes præmisser, og afslutningsvis for resultatet af vandrådernes behandling (se Ad 2)

Erfaringerne for arbejdet har på trods heraf dog været gode de steder, hvor oplevelsen har været god styring fra sekretariatskommuner, hvor der er vist disciplin for opgaven (uanset at man var uenig i dens præmisser), og hvor dialogen mellem de lokale aktører har været konstruktiv og respektfuld. Således kunne ét enigt vandråd bakke om at kommunerne i vandoplandet skal sørge for at deres åmænd og de entrepenører, der står for vedligeholdelsen, er ordentligt uddannede, og at den nyeste viden om skånsom vedligehold altid benyttes. Der ses desværre mange steder en udpræget grad af mangel på kompetencer hos dem der står for vedligehold. Dette rammer både naturen og afvandingsinteressenterne.

En overordnet konklusion fra DNs deltagelse – i lyset af MSTs nu udsendte forslag til ændringer af vandområdeplanerne – er at vandrådernes inddragelse har været ret nyttesløs eftersom MST alligevel mekanisk har anvendt sit kriterie-beslutning-træ og at stat og kommuner sagtens alene kunne have lavet den datakvalificering, der var efterspurgt.

Ad4 Det utilgængelige resultat af vandrådsarbejdet

Det er et helt generelt træk ved tilbagemeldingerne fra DN's lokale repræsentanter at man finder både materialet til brug for vandrådsarbejdet vanskeligt tilgængeligt og efterfølgende utroligt svært at få overblik over resultatet. Det gælder

- Vandrådets samlede indstilling
- Hvor meget af Vandrådets samlede indstilling har kommunen medtaget i sin indberetning
- Hvor meget af indberetningen fra kommunen er medtaget i ministeriets bekendtgørelse
- Meget svært tilgængeligt bekendtgørelses-materiale (kort og bilag) – der mangler et entydigt opslag om hvad der er inde og ude og hvorfor.
- Resultaterne er ikke opstillet kommunevis, men hulter til bulter i et kæmpebilag, som hermed bliver meget uoverskueligt.
- Der mangler navne på vandløb (vandløbsnumre er ikke godt nok).
- Det oprindelige gis-materiale, som vandrådene havde til rådighed i deres arbejde, er ikke længere tilgængeligt via de oprindelige links. Hvis materialet skal gennemgås detaljeret ville det være en stor hjælp.

Med andre ord - manglende brugervenlighed.

Vedhæftet DN BILAG 1

Med venlig hilsen

Henning Mørk Jørgensen
Havbiolog
DN Sekretariatet
31193235 hmj@dn.dk